

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2095/2023
15.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Иванковић адвокат из ..., против туженог ЈП „ЕПС“ Београд - Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 443/23 од 08.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 15.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 443/23 од 08.02.2023. године у првом, другом и трећем ставу изреке тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 613/19 од 07.11.2022. године и **ОДБИЈА** захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка у износу од 31.337,76 динара.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да на име трошкова поступка по ревизији исплати тужиоцу АА износ од 90.786,00 динара и тужиоцу ББ износ од 36.474,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 443/23 од 08.02.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 613/19 од 07.11.2022. године у првом и другом ставу изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се обавезе тужени на исплату накнаде штете због мање исплаћене зараде по основу сменског рада, у новчаним износима наведеним у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате, као и да на те износе уплати у корист тужилаца доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке пресуде Основног суда у Лазаревцу П1 613/19 од 07.11.2022. године тако што су обавезани тужиоци да накнаде туженом трошкове поступка у износу од 3.900,00 динара у року од осам дана. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да накнаде туженом трошкове

другостепеног поступка у износу од 31.337,76 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 403. став 2. тачка 2. и чланом 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужилаца основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су у радном односу код туженог и свој рад обављају тако што сваки други дан раде од 07 до 19 часова. Обрачун и исплата зараде тужiocима вршена је применом члана 30. Посебног колективног уговора туженог, али без увећања за 8,9% предвиђеног чланом 38. став 1. тачка 4. Посебног колективног уговора за рад у сменама. Висина неисплаћене зараде по том основу у спорном периоду утврђена је вештачењем, у износу од 213.584,11 динара за тужиоца АА и износу од 79.863,96 динара за тужиоца ББ.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је, применом члана 108. став 4. Закона о раду и члана 38. став 1. тачка 4. Посебног колективног уговора туженог, усвојио тужбени захтев. По становишту тог суда, тужиоци су у спорном периоду радили у сменама и зато имају право на увећану зараду по том основу, у висини утврђеној вештачењем.

Другостепени суд је, одлучујући о жалбама странака, преиначио првостепену пресуду и одбио тужбене захтеве. По становишту тог суда, нижестепени суд је погрешно применио материјално право јер тужиоци нису радили у сменама, због чега немају право на увећану зараду по том основу предвиђеном колективним уговором туженог.

Овакво правно становиште другостепеног суда није правилно.

Дефиниција сменског рада садржана је у Директиви ЕУ 2003/88/ЕЦ која није непосредни извор права, али доприноси његовом тумачењу. По тој дефиницији, сменски рад ја такав начин организације рада у коме запослени мењају једни друге на истом радном месту у складу са одређеним обрасцем, укључујући образац ротирања који може бити непрекидан или са прекидима (континуиран или дисконтинуиран).

Запослени на истим пословима које су радили и тужиоци смењивали су се према унапред утврђеном редоследу 12 сати рада - 36 сати одмора - 12 сати рада. Тужени није спорио да су тужиоци рад обављали на изложени начин, нити је оспорио висину њиховог новчаног потраживања утврђену вештачењем.

По становишту ревизијског суда, начин на који су тужиоци радили јесте сменски рад и они имају право да им се исплати увећана зарада по том основу, па је

зато погрешно примењено материјално право од стране другостепеног суда када је првостепена пресуда преиначена, због чега је на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом члана 165. став 2. у вези са члановима 153. став 1. и 154. ЗПП. Тужиоци су успели у поступку поводом тог правног лека и зато имају право на накнаду трошкова за састав ревизије у износу од 40.500,00 динара и за судску таксу за ревизију и одлуку по ревизији, и то тужилац АА у износу од 28.122,00 динара за ревизију и износу од 42.180,00 динара за одлуку по ревизији, а тужилац ББ у износу од 10.180,00 динара за ревизију и износу од 15.270,00 динара за одлуку по ревизији. Укупан износ досуђених трошкова дели се међу тужиоцима сразмерно њиховом уделу у предмету спора (члан 160. став 1. ЗПП), тако да је тужени дужан надокнадити тужиоцу АА трошкове ревизијског поступка у износу од 99.786,00 динара, а тужиоцу ББ у износу од 36.474,00 динара.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић